

R. Kopeckému k osmdesátým pátým narozeninám

Být velký, slavný, šťastný, tvořit, mít,
být bojovník či mluvčí národa.
To byly hvězdy, jež v sny mládí svítí
v dnech kouzelných, kdy zítřek všechno dá.

Tak jako tehdy den se připozdívá,
zřím jako tehdy hvězdy zářící.
Z těch hrdých tužeb jediná mi zbyvá:
bez hanby jít pražskou ulicí.

VIKTOR DYK

Tuto básni Viktora Dyka začínají "Vzpomínky starého novináře", R. Kopeckého, který se narodil v Praze dne 27. prosince 1893. Během svého dlouhého a plodného života R. Kopecký byl novinářem, redaktorem, odbojovým pracovníkem, spisovatelem a spolupracovníkem britského rozhlasu BBC.

R. Kopecký je příslušníkem oné generace, která věřila v pokrok a která prožila největší zlom v dějinách tohoto století první světovou válku. Vyrostl v prostředí, v němž duch mladočeskství převládal jak v politice, tak i v životě kulturním a společenském. Po první světové válce Kopecký neúnavně

sloužil myšlence státní nezávislosti a bojoval proti politické a sociální nespravedlnosti. Rozšiřoval obzory svoje a svých čtenářů a usiloval o uskutečnění svobody větší a větší.

Na rozdíl od svého současníka, kterému jeden z mocných tohoto světa dal peníze, aby si mohl vydávat svůj časopis, Kopecký od nikoho nic nepřijal a od nikoho se koupit nedal. Poctivě se živil svou vlastní prací a zůstal vždy nezávislým a neúplatným novinářem. Nikdy se neklaněl u vrbiček, a proto byl často osočován, přezírán a opominán.

Mnichovské události a nacistická okupace Československa silně zapůsobily na redaktora Kopeckého, právě tak, jako na každého věrného Čecha. Odešel do Polska, aby mohl bojovat za obnovení státní nezávislosti. V Polsku se zúčastnil akcí vedených generálem Lvem Prchalou. V r. 1958 napsal o tom knížku, "Československý odboj v Polsku v r. 1939", která je citována historiky v Československu i v zemích západních.

Po pádu Polska Kopecký se dostává přes Rumunsko do Anglie, anižby tušil, že v této zemi ztráví větší polovinu svého mužného věku. Po skončení války v r. 1945 R. Kopecký se do Československa nevrátil, ale po pádu totality hnědě bude bojovat proti totalitě rudé. Vidí mnohem dále, než jeho

současníci, kteří se oddávají snům o možnosti spolupráce s komunisty.

Po únoru 1948 se řady exulantů množí a ti, kteří mu dříve nevěřili, dávají mu nyní za pravdu. Jako nezávislý novinář, Kopecký pokračuje v kritice nelidského režimu v Československu a pranýřuje jeho náhončí v exilu. Je jedním z prvních, který má odvahu poukázat na chyby těch, kteří byli zodpovědní za pád demokracie v Československu. Nekritisuje pouze velmoce, ale i politiku vedoucích odboje během druhé světové války a poukazuje na to, kam nás tato politika sedání na dvou židlích a gnosticismu zavedla.

Nebudeme citovat názvy publikací redaktora a spisovatele Kopeckého. Je jich mnoho a nepochybně, že by naše listina byla neúplná. Ve svých sedmdesáti pěti letech R. Kopecký je stále ještě energickým "mladočechem", plným nadšení pro věc spravedlivou, který neúnavně píše své úvodníky a články. Vážíme si ho nejenom jako novináře, ale především jako člověka, který zasvětil svůj život boji za pravdu, jak ji viděl a jak ji poznával. Nikdy si nedělal nárok na neomylnost a v tom je jeho velikost. Cokoliv napsal, psal z hlubokého přesvědčení.

Ve svém monumentálním díle "Vzpomínky starého novináře" R. Kopecký píše, že byl "vždy věrný tradici, podle níž má novinář sloužit svému přesvědčení, ať mu přijde sebe dražší. Někdy mi to přišlo opravdu hodně draho." Viděl však v boji za pokrok a spravedlnost smysl svého života a svoji povinnost. Do dalších let plodného života přejeme mnoho zdraví, spokojenosti a duševní pohody. Dr. J. Kalvoda

naše hlasy

INDEPENDENT NEWSPAPER FOR CZECHS AND SLOVAKS

No.: 2 (966) Vol.-Ročník 25.- February (únor) 17, 1979
SECOND CLASS REGISTRATION NO.: 1928

Jan Petlička, ředitel čsl. vysílání v New Yorku

Čtyřicetipětiletý boj

Motto:

Rány jsou hořké, však sladké vždy přec
bojovat, bit se, to chlapecká je věc,
muž musí umět se s životem rvát,
vydržet ránu a ránu zas dát.

Tak jako kymácející škuner proplová mořským vlnobitím, ale přece jen dosáhne svého cíle, tak také Československý radiový program v New Yorku se všemi překážkami které jsou mu kladeny pluje klidně, s pomocí velké řady kormidelníků a vítězí.

"Namáhavá plavba" byla započata 19. září roku 1933, kdy odvážný Slovák Karol Mikuš uskutečnil své давнэ přání zahájit československé radiové vysílání. První vysílání bylo z restaurace Kočík v 70 ulici mezi 1. a 2. Avenue, a s jedinou přestávkou pouhých šesti týdnů v roce 1965 pokračuje až do dnešního dne. Před tím sice v Bronxu byl pokus o krajanské vysílání stanic WBNX, vydrželo však jeden rok. Když zakladatel

Karol Mikuš koupil restauraci Czechoslovak Praha na Druhé Avenue, program byl vysílán odsud a po něm vždy následoval tanec.

Prvním hlasatelem byl Josef Kobylka, následoval Barney Pelant, žijící nyní v Kalifornii, dalším byl velmi oblíbený Bob Bystřický, po něm Slovák Jan Schwartz až do roku 1965. Málokdo o něm věděl, že byl jedním ze dvaceti mužů skupiny "Cloak and Dagger" kteří během druhé světové války jako parašutisté pomáhali Slovenskému Národnímu povstání. Byla to skupina American Strategic Service, která měla dále za úkol vysvobodit "setřelené americké letce". Ze dvaceti mužů kteří hrdině bojovali vrátili se pouze čtyři, mezi nimi Jan Schwartz. Ostatní byli zatčeni a popraveni v nacistickém koncentračním táboře Sachsenhausen. Od roku 1965 program řídí Jan Petlička.

Během programu vysílaného z "Little Czechoslovakia" účinkovali jako zpěváci a

Zločinná strategie, zrada či vypočítavost?

Prožili jsme rok 1978, v němž pro velkou část lidstva byl téměř mír. Největší zahraničně-politická událost na sklonku minulého roku je normalisace vztahů mezi U.S.A. a Lidovou Čínou, za současného oznámení přerušení diplomatických styků mezi Washingtonem a Taipei. (Hlavní město Formosy.).

Vláda presidenta Cartera, infiltrovaná pseudoliberalními živly a debilními zvrhlíky Mafie, pokračovala intenzivně na díle "zbratření s Lidovou bolševickou Čínou", které započalo "Misi dobré vůle" presidenta Nixona a pokračovalo pak zdařile i ve vládním období Forda. Vždyť jak by ne! Bylo to přece dílo úspěšného "míru tvůrce" a porodníka Detente a Helsinek, býv. ministra

zahraničí USA Mr. Henry Kissingera. Při všech těch akcích "pro Světový mír", zapoměl téměř na svoji zemi zaslíbenou - Izrael.

Jako v mnoha jiných aktech, nasadila pochybnému dílu Henryho, vláda burákového krále, korunu. Po opuštění posic Jižního Vietnamu, dochází k další zradě dlouholetého spojence Ameriky na Dálném Východě - vlády Republiky Číny ostrova Formosy. Žijeme, jak se zdá a jak o tom satiricky píše Jára Meců ve své nové knize, opravdu na planetě bláznů. Americké vlády, řízené ze zákulisí spřezenci politické světové mafie, opouštějí své dlouholeté spojení, kteřížim sloužili po léta jako pěšci v šachové partii v boji o "světovládu", ztrácejí strategicky velmi důležité vojenské báze

na Formose, které házejí prostě "přes palubu" svých válečných lodí pacifické flotily přímo do chřtánu rudého žraloka se žlutou kůží. Lidové Číny, s níž navázali řádné diplomatické styky, zatímco mnoho měsíců předtím, přistávaly již dopravní a obchodní škunery plující pod různými vlajkami Západu, v rudých čínských přístavech a vykládaly zboží všeho druhu. Na úvěr. Novému budoucímu rádobý spojenci. Ještě nezasehl inkoust na podpis smluv mezi USA a Lid. Čínou a již se v jejich přístavech vykládá válečný materiál všeho druhu. Na pomoc novému "spojenci". Přijíždí stovky odborníků z USA a ze Záp. Evropy, aby školili "zostale" dítky kulturní revoluce. Ani vánoční svátky nezase-
Pokračování na str. 3

zpěvačky Vojta Martinek, sestry Slavíkovy, Anička Kiripolská-Nemecká, Barney Pelant, Alois Veselý, Václav Kraus, paní M. Dropa, A. Vagnerová, vzdělávací krúžok NNS, sbor sv. Cecilie, Václav Janoš, Jarda Srščen, Louis Tenk, H. Kraus, paní Boženka Janšák.

Z hudebníků to byli první bratři Wernerové a Mareček. Po nich Karel Divíšek jako kapelník. Hudbu později převzal Josef Mach mladší, která sestávala z hudebníků Václav Kec, Bob Bystřický, Jan Kouba, Frank Turek, L. Dvořák, Juraj Stoupa, Jerry Tůma, Oto Schwager, Jerry Synek.

Po zrušení vysílání z výše jmenované restaurace, přenosy byly řízeny přímo ze stanice WWRL ve Woodside. Na jaře roku 1965 tato stanice však vypověděla všechny cizojazyčné pořady, byla koupěna černošskou organizací. Krajanská veřejnost a spolky byly bez radiového programu. Hlasatel Jan Petlička byl žádán obnovit vysílání za každých podmínek. Po šti nedělech za spolupráce jiných, podařilo se zahájit první vysílání stanicí WPOW, které započalo 5.

května 1965. Ovšem podmínky byly těžší. Dříve hlasatel byl pouze hlasatel, byla mu vyplácena komise z celkového počtu obchodních obhlásek a nemusel se starat o zajištění nových sponsorů, věst administraci a nemusel platit nájemné. Vysoký poplatek nové radiové stanici byl velkou starostí pro řídicího programu. A těch starostí bylo mnoho. Byl získán slovenský a anglický hlasatel, nakoupilo se velké množství nových gramofonových desek, bylo nutno zařídit kancelář a hlavní nejtěžší úkol, získávat nové sponzory-obchodníky pro etnický program, což je 10x těžší než pro americký. Byly chvíle, kdy se zdálo, že pro velká vydání není možné program udržet, dokonce jsme zůstali stanici dlužní za minulá vysílání. Byly to perné chvíle a kdo ví jak těžko se pracuje pro krajanskou věc má uznání a snad i obdiv, protože z krajanské práce ještě nikdo nezbohatl.

Jsmé ale stále zde, protože se umíme s životem rvát. Jsme zde 45 ruků a dle záznamů Library od Congress ve Washing-
Pokračování na str. 2

Jak se chovají u oslavných přípitků v komunistickém Československu

Jak se chovají a kdy připíjet u oslavných přípitků při návštěvě Československa, nebylo dosud nikde publikováno. Nevysla jediná kniha, jediná brožurka ani oběžník o tom jak si při přípitcích v sovětské kolonii počínají. Většina návštěvníků proto připíjí ke všemu a v zoufalství nad svou nevědomostí se v mezích komunistického zákona ožirá do němoty. Veden upřímnou snahou pomoci těmto nešťastníkům a vyplnit mezeru v jejich společenském chování, uvedu zde aspoň přehledně pokyny jak se v takových slavných okamžicích počínají. Vystříhne-li si budoucí návštěvník českých luhů a hájů můj návod a naučí-li se mu nazpaměť, bude připíjet s politickým rozhledem a jasnou hlavou. Ujde posměchu, kterým byl po jednom přípitku počastován můj starý přítel Fridolin. Když vyprázdnil pohár, zatahal ho za nohavici jakýsi střapatý kluk a řekl: Čemu to připíjíte idiote?

Ať žije Československá vláda!

Nemůžeme připít neboť vláda, která nevzešla ze svobodné vůle českého a slovenského lidu, nemůže být Československá.

Ať žije KSČ!

Nesmysl. KSČ byla už dávno pohřbena K. Gottwaldem. Straně, která nemá ani svůj vlastní program a řídí se jen příkazy sovětských bolševiků se říká sovětská!

Ať žijí lidové poslanci!

Zde nemůžeme pozvednout ani pohár s vodou. Poslance vybírá sovětská strana zvaná KSČ a ne lid. Říká se jim KEJVALOVÉ a zastávají jen funkce živých loutek.

Ať žije Československá lidová armáda!

Opět nepřipíjíme. Armáda o které je řeč neexistuje. V kasárnách se povaluje a cvičí politická armáda komunistické strany, která pro pokořený lid nehne ani palcem u nohy. Je k smíchu všem poddaným a nikdo kdo má mozek ji nepřipíjí.

Ať žije den tisku!

Všichni se smějeme zdravým smíchem. V zemi v níž nevychází noviny už přes třicet let je každý dobrý vtip životabudičem. Potišťené papíry vydávají komunisté a říká se jim stranické vestníky! Slouží jen k oslavě komunistické partaje.

Ať žijí socialistické vymoženosti!

Držíme se za břicho do kterého jsme marně sháněli játra a chechtáme se v sedě. Držet hubu a krok není vymožeností, ale zpátečnictvím. Chválit panstvo bylo povolené už za králů a císařů.

Ať žije diktatura proletariátu!

Po tomto zvolání se sluší s chutí odplivnout. Máme-li dělnický rodokmen pliváme s chutí několikrát po sobě. Vzpomínáme při tom na dědu, který za císaře pána bojoval za právo na stávkou a za práva dělníků svobodně myslet a mluvit!

Proletáři všech zemí spojte se!

Zde neváháme připít, neboť žádný jiný proletariát, kromě toho na Východě v žádných vyspělých civilizovaných zemích nezůstal. V tak zvaných kapitalistických zemích si díky demokracii zachoval svá práva a stal se třídou majetnou. Proto voláme: Proletáři Východní Evropy v boji za svá práva spojte se!

Ať žije první Máj!

Nepřipíjíme ani pod ranami hole. Sluší se utřít slzy. Nejsou-li slzy utíráme nos. První Máj je svátkem otroků. Lidi bez občanských práv, kterým se v Československu říká občané!

Ať žije Československo-sovětské přátelství!

Nikdo se nesměje. Dokonce ani blázni. Fóru, který slyšíme každý den připíjejí jen soudruzi ve vyšších sférách!

DÁMSKÝ ODBOR

Prostřednictvím bratra Karla Selfa z Batawy, jsme obdržely štědrý dar Odbočky na naši sociální práci. Děkujeme batawské Odbočce Československého Národního Sdružení za 100.00 \$, které zašleme dvěma duševně chorým v Německu.

Oznamujeme krajanové veřejnosti, že v roce 1978 jsme rozeslaly 16.000,00 \$ na sociální účely. Tato suma je největší, kterou jsme dosud mohly rozdělit a radujeme se upřímně z této možnosti sloužit.

Vzpomínková slavnost na statečné muže a ženy našeho národa se bude konat v neděli, 22. dubna 1979 v hale sv. Václava. Promluví prof. Skilling a pan Charles Wilson (česky) o svých zkušenostech v Československu.

M. Šmajzlová, pokladní

Vysvětlení, proč neodpovídám na dotazy a dopisy

V důsledku zhoršení mé srdeční nemoci byl jsem v prosinci 1978 odvezen do "Civic Hospital, Cardiac Unit, Ottawa" a dne 12. ledna 1979 jsem se podrobil nevyhnutelné operaci srdce (tzv. "Open heart surgery"). Téměř po šestinedělním pobytu v nemocnici jsem nyní v domácím léčení. Podle úsudku lékařů doba rekonvalescence potrvá několik měsíců.

Po návratu z nemocnice jsem však zařídil, aby aspoň dopisy zaslané mi v době nemoci a týkající se objednávek a plateb mé knihy "Svědectví o puči", byly ihned zaslány k vyřízení nakladatelství "SIXTY-EIGHT PUBLISHERS, CORP." Box 695, Station A, Toronto, Ontario, M5W 1G2, na něž, prosím, řiďte event. další objednávky, platby a dotazy týkající se knihy.

Děkuji upřímně všem, kdož v době mého pobytu v nemocnici mi psali a přáli mi brzké uzdravení. Děkuji též čtenářům, kteří vesměs ve svých dopisech vyslovili svůj příznivý úsudek o dokumentárnosti četivosti atd. této knihy. Rád si ovšem přečtu i další dopisy obsahující kritiku knihy, pokud na mne nebude žádána okamžitá odpověď s ohledem na můj současný zdravotní stav. Těším se opět na brzkou spolupráci.

Ota Hora, Ottawa

Pokračování se strany 1

Čtyřicetipětiletý boj

ton, D.C., jsme nejstarší národnostní program ve Spojených Státech Amerických.

Jsmo zde také proto, že jsme našli pochopení především u našich sponzorů, kteří vědí, jak je důležité oznamování jejich podniků, jsme zde také proto, že většina spolků ví, že program je nejužitečnějším prostředkem pro oznamování schůzí, zábav, divadel, sokolských vystoupení, církevních událostí, protože po zániku New Yorkských Listů, východní oblast Spojených Států nemá krajanové noviny. Jsme zde také proto, že samí posluchačky a posluchači, starší i mladí podporují finančně jediný rádiový program na světě, vysílající česky, slovensky a anglicky, v tradičním duchu, od počátku až do dnešního dne.

Vysílání je slyšitelné ve státech New York, New Jersey, Connecticut a Massachusetts, každé úterý a středu od sedmi do osmi hodin večer stanici WPOW-AM 1330KC. Není posloucháno pouze "našími lidmi", ale máme také posluchače polské, ukrajinské, ruské, jugoslávské národnosti. Je mnoho desetitisíc posluchačů, nerozumí našim jazykům, ale líbí se jim naše písničky. Máme posluchače rozené zde z českých a slovenských rodů kteří nečtou, nepíší, nemluví našimi jazyky, ale rozumí. Je neuvěřitelné, že dle odhadu čsl. rádiový program v New Yorku poslouchá 3-4 milionů lidí. Na to jsou

všichni krajané a krajanek hrdí. Program který byl "na umění" ožil, a je více populárnější, než kdykoli jiný.

Na výzvu krajanů a krajanek byl také založen "Klub přátel čsl. radiového programu", který do počtu je dnes jedním z nejsilnějších ve Státech, mimo pojišťovnic, krajanových organizací. Členové finančně, dobrovolně podporují program a rádi. Klub pořádá společenské podniky, mnohdy se zábavním programem, které jsou jedny z nejzábavnějších v New Yorku a okolí, navštěvovány velkým počtem přátel.

Klub má také cestovní odbor se zájezdy jaké nikdy, nikdo před tím zde neorganizoval. To je oceňováno účastníky kteří tvrdí že "bez radio klubu bychom se nikam nepodívali" a "žádné zájezdy nejsou tak pečlivé a starostlivě organizovány jako naše". Za celou dobu trvání jich bylo mnoho: autobusem z New Yorku na západní pobřeží s prohlídkou všech známých a krásných míst, zájezd do Nebrasky na československý den, účast na sletech v Chicagu, v Torontě, dále do Clevelandu, Bostonu, Washington, D.C., k Bat'ovům do Belcampu, do Pennsylvanie, pravidelný 14ti denní zájezd kolem Floridy s návštěvou našich krajanů středisk, Amish Country, Bethlehem s návštěvou Moravian College, sokolský slovenský tábor Barryville, N.Y., Lodi nebo letadly jsme navštívili ostrovy v karibském moři, čtyři hawajské ostrovy, Bahamy, Rio de Janeiro v Brasillii, v Kanadě Ottawu, Montreal, Quebec, pouť u svatého Antonínka v Chatham, Ontario. Nejděší a také nejlépe připravené byly dva letecké zájezdy do Evropy (charters) se 170 účastníky. Mnozí z nich podnikli túru Evropou, busem z Amsterdamu do Bruselu, Paříže, Dion, Zurich, Ženeva, Lucern, Milán, Florenc, Řím, Benátky, Innsbruck, Salzburg, Vídeň se čtyřdenní túrou Slovenskem, do Prahy. Na všech zájezdech panuje mezi účastníky skutečné přátelství, jsme jedna rodina a věšinou cesta je zpestřena harmonikářem Janem Boldísem, který s vedoucími zájezdu vždy rozveselí účastníky. Nikdo se necítí osamocen. Proto všechny zájezdy tak jako

zábavy jsou tak oblíbené.

Čsl. rádiový program v N.Y. také po prvé uvedl zpěváky a zpěvačky, ku příkladu, Janku Gúzovou, Karla Hašlera mladšího, vnuka známého vlastence a písničkáře Karla Hašlera, dále slovenský taneční soubor Limbora, děti národních škol, sokolstvo a po prvé jsme uvedli umělce s moderními loutkami Petra Zapletala, slováka s českou ženou Jarmilou. Petr je nyní ředitelem svazu amerických loutkářů. Uvedli a pomohli jsme organizovat nový 30ti členný soubor dechové kapely v New Yorku, který všude sklízí úspěchy. Za plnou podporu a pomoc Jan Petlička dostal čestný diplom.

Vedle tak bohaté činnosti, rádiový program je žádán o pomoc v sociálních případech opatrováním bytů, zaměstnání, pomoc polchl nebo nemocnicím, při zjišťování totožnosti všelijak postižených Čechů nebo Slováků.

Klub také zařizuje cestování krajanů a krajanek kamkoli si přejí, nebo pomáhá při pozvání příbuzných odkudkoli.

Je to práce namáhavá, odměňovaná spokojeností posluchačů, posluchaček, cestujících a uznáním jak úředníků, tak členstvem mnoha spolků, kteří říkají, nebo píší, co bychom dělali bez našeho radiového programu.

Budeme oslavovat 45té výročí čsl. radiového programu důstojnou událostí v neděli, dne 1. dubna v krásném sále Astoria Manor, v Astorii, společným banketem o který se již nyní projevuje velký zájem také mezi našimi krajanými a krajankami z blízkých i dalekých míst po USA a Kanadě. Každý je srdečně zván. Všechny dotazy posílejte na: Jan Petlička, 37-20 81st Street, Jackson Heights, N.Y. 11372, telefon (212)426-1879.

CRHFC

THE SENATE
CANADA

To:

February 10, 1977

Honourable Senators and M.P.'s

I am drawing the attention of Canadian parliamentarians to the flagrant violations of Human Rights and the Third Basket of the Helsinki Accord this time by the Czechoslovakian communist government.

The people of Czechoslovakia have revealed these outright violations in the enclosed document "Charter '77", which was signed by some 240 intellectuals and workers, of communist upbringing and education.

This is a courageous protest which should receive the sympathy and support of Western governments and parliamentarians.

Similar protests have been and are taking place in Poland, and in the Soviet Union, particularly in Ukraine.

Sincerely yours,

Senator Paul Yuzv

Poníženým národom patrí aj naše ospravedlnenie

Pred niekoľkými dňami sme boli svedkami udalosti, ktorá je naozaj unikátnou na svetovej aréne za posledné desaťročia. Stalo sa tak v súvislosti s agresiou voči komunistickej Kambodži. V súvislosti s agresiou - plánovanou v Moskve a vykonanou Jej bábkou - tiež komunistickým Vietnamom.

Celý svet konštatuje, že v Kambodži sa odohrála "proxy" vojna - teda z poverenia. Že išlo o boj Moskvy a Číny, pravda "kanonenfuteru" bol chudák ľud Vietnamu a Kambodže. Moskva v poslednom čase robí až zúfale kroky k tomu, aby si zabezpečila pozície na strategických miestach svetovej mapy. Nie proti svetovému imperializmu - ktorého strašáka večne imiel'a svetu. Zabezpečuje si pozície proti tiež komunistickej krajine - Číne len preto, že tá sa nechce podriaďiť Jej cárskodespotickým svetovládnym chibutkam a príkazom. A my sami dobre vieme na príklade Československa roku 1968, čo je to komunizmus ruského typu v praxi, keď niekto odmieta príkaz Moskvy.

Pravda, Čína nie je Československo a tak sa musela zmeniť aj taktika. Sú názory, že agresiou Kambodže Moskva chcela dostať do konfliktu Čínu a takto ju sprofanovať v očiach hlavne tretieho sveta. Je aj ten názor, a myslím, že pravdepodobnejší, že vtažením Číny do konfliktu s Vietнамom, Moskva chcela opakovať Československo roku 1968 na podmienky Ďalekého Východu. Každému bolo jasné, že zatiaľ technicky slabšia Čína nemala veľké šance proti vojnychtivej, po zuby vyzbrojenej Moskve, ktorá počítala s konfliktom s Čínou už od 60-tych rokov.

Čína je známa zložitou svojou politikou i diplomaciou. Tak sa stalo aj teraz. Namiesto vtažením sa do vojenského konfliktu, stalo sa niečo, s čím Moskva a ani jej protektorátne vlády nepočítali:

V mene agresorov poníženej Kambodže vyšiel na svetovú tribunu človek, ktorého nebolo možné len tak ľahko odstrániť nabok - Princ Norodom Sihanouk, hlava kambodžského štátu. Sihanouk - osoba známa v celom svete, uctievaná v tretím svetom ako hlboký demokrat, zástavnik proti veľmocenskej politike iných štátov, človek ktorý už od konca svetovej vojny preukazoval, že v jeho neutralistickej politike neraz viac stál na strane Moskvy ako Západu. Sihanouk bol desiatky rokov hrdinom Východnej Európy, miláčkom Moskvy, Prahy, rešpektovaným v Afrike, Ázii, Latinskej Amerike, ale ajh na Západe. Tento človek, vobec nie prozápadný nadšenec, ale ani nie komunista, a ani zástanca nehumanného kambodžského režimu, prišiel do New Yorku, aby svetu predložil sťažnosť na Moskvu, ktorá rukami Vietnamu krvavo okupovala jeho rodnú krajinu. Žiadal odsúdenie Moskvy a Vietnamu. Nikto neočakával, žeby Sihanouk nebol dostal slovo. Našiel sa len jeden svetový

politický žonglér - Moskva, ktorá robila intrigy, aby zabránila niekdajšiemu svojmu miláčkoví povedať svetu pravdu o jej krvavých intrigách. Moskva však prehrala a Sihanouk v Rade bezpečnosti vystúpil. Tri dni sa sovietsky delegát snažil zákulisnými manévrami a obvyklými klamstvami z verejnej tribúny oslabiť silu slov Sihanouka a zabrániť prijatiu rezolúcie, ktorá označuje Moskvu a Vietnam za agresorov.

Stalo sa však čosi, čo Moskva nemala v pláne: Neutrálne štáty, na príklade aj Kambodže, uvedomiac si, že za baraním ruchom Moskvy je len hrubý vlč agresor, ktorý raz môže pohltiť aj ich, pripravili rezolúciu - aj napriek nesúhlasu Moskvy. V nej vpodstate konštatovali agresiu a žiadali, aby sa všetky cudzie vojská stiahli z Kambodže. Výsledok hlasovania bol viac ako šokom pre Moskvu. Aj keď použila právo veta proti rezolúcii, už to, že všetci delegáti hlasovali za rezolúciu - prirodzene okrem Moskvy a ďalšieho satelitu, preukázalo, že aj pre Moskvu sa časy bolestne menia. Hlasovanie - spoločne krajin tretieho sveta, Číny, Západu, krajín Afriky, Ázie a Latinskej Ameriky - a to aj napriek sľubom, vyhrážkam a vydieraniam Moskvy, bolo najväčšou diplomatickou prehrou, ktorú Moskva utrpela za posledné desaťročia. Zdá sa, že svet sa predsa len pomaly prebúda a rozpoznáva pravých kolonizátorov.

Tato facka Moskve však mala ešte ďalšiu malú dohru, lebo popri nej sa ušlo zaucho aj - Prahe. Na oko nič zvláštneho, keď Československo dnes nič neznamená na diplomatickom poli a nikto ho neberie vážne, len ako ruský protektorát. Veď Praha, pod ruským protektorátom nemože myslieť vlastným rozumom. To je údel okupovaného.

Pre nás však - ľudí narodených pod Tatrami a Krkonošmi-táto facka Prahe vyvoláva v nás pocit hanby za to, že v mene krajiny, predtým známej ako civilizovaného štátu, v mene Československa, akýsi poloruský jančiar zneužil meno našej krajiny k tomu, aby podržal ruku agresora a svojím hlasom sa postavil proti celému slobodomilovnému svetu.

Avšak, všetci my - poctiví Slováci i Česi sa dštancujeme od takéhoto hanebného činu človeka hlasujúceho v OSN v mene Československa. My len veríme a s nami aj ostatné slobodomilovné krajiny sveta - ako to potvrdilo aj posledné hlasovanie v Rade bezpečnosti - že doba dekolonizácie aj ruského imperializmu nie je ďaleko. Že raz príde sloboda aj pre národy porobené ruským despotizmom, že príde čas, keď už nikto si nebude uzurpovať právo dvíhať ruku v mene poníženeho národa na podporu agresorov aj keď s mierovými holubicami pripchnutými na hodáckoch a hlaviciach atomových diel pokrývajúcech ruskú koloniálnu ríšu.

Ján Kučerák

Pokračování se str. 1

Zločinná strategie, zrada či vypočítavost

tavily proud nových dobrodruhů, kteří se tam hrnou, jako kdysi na Klondyku --- v honbě za žlutým mámením Dálného východu.

V Taipei, hlavním městě Taiwanu (Formosu) si marně lámali hlavu: prezident republiky, syn býv. generála Čankajška, Chiang-Ching-Kuo, ministr zahraničí Y.S. Tsiang a náčelník gen. štábu admirál Soong-Chang-Chih, když prostřednictvím styčných kanálů sovětské tajné služby KGB se před třemi měsíci o dohodnutém přátelství USA a Lid. Číny dověděli. Mysleli, že je to šalebná hra ruských agentů, jak opět jednou vnést zmatek do řad záp. spojenců a diplomatického podsvětí. Ale mýlili se. Tentokrát KGB dodalo fakta. A nejenom to. Rusové nabídli vládě Taiwanu protiváhu. Byly sjednány první nezávazné schůzky expertů Sovětského Svazu a vlády Taipei. K první došlo v říjnu 1978 v Hong-Kongu. Pověřenci a emisáři vlád předložili výsledek prvních jednání svým bosům k prozkoumání. K další tajné schůzce došlo mezi jmenovanými stranami v listopadu ve Vídni. Zde už

byli přítomni i vojenští odborníci obou stran a hovořilo se konkrétněji. Rusové požádali vládu v Taipei o povolení zřízení námořní základny na Formose.

Z hodnověrných pramenů jsme získali k dané události tyto podrobnosti:

a. Jakmile opustí poslední jednotky USA Formosu, bude okamžitě předán jeden již existující přístav Taiwanu pod kontrolu a užívání sovětské válečné flotě.

Současně bude tento, nebo některý jiný vhodný přístav Taiwanu rozšířen a přebudován podle potřeb sovětského námořnictva.

c. Sovětské experty žádali od Číňanů současně přidělení většího ochranného území v okolí budoucí námořní báse, které má být pod správou sovětské admirality a má mít charakter "vojenského uzavřeného pásma".

d. Na tomto území (viz c.) má být z čínské strany povoleno zřízení sovětského letiště pro vrtulníky.

e. Sovětskými vyjednaváči byl vysloven návrh na povolení zbudování jedné zcela nové a moderní sovětské námořní báse na západním

břehu Taiwanu, v režii a na náklady Moskvy.

Ještě než stačili vyjednaváči z vídeňské schůzky informovat své vlády v Moskvě a Taipei, nasadila americká CIA vládě v Taipei prvního "nelsona". V ostré diplomatické zákulisní demarši pohrozily USA Formose:

1. Totální hospodářskou blokadou exportu výrobků veškeré záp. výroby na ostrov.

2. Uzavřením západních trhů pro import z ostrova Formosu.

3. Stornem všech objednávek i dodávek, včetně náhr. součástek dosavadní výzbroje amer. původu.

4. Vydáním plánů všech vojenských zařízení námořních i pozemních básí spoj. vojenským misím k "volnému použití".

STOP

Toto americké obranné torpedo způsobilo rozkol v názorech vedoucích vládních činitelů a ministrů presidenta Chiang-Ching-Kuo, několik demisí ministrů a zmatek ve štábu admirála Soong-Chang-Chih.

Co bude následovat, přinesou nám události nejbližších týdnů a zpraví nás o tom beze studu a hanby jistě také sdělovací prostředky "svobodného" západního světa, jestliže jim k tomu bosové z mahagonových křesel klubů "šedých eminencí" dají milostivě pokyn. Doposud neřekli nic, ač celá ta perfidní záležitost je již 3 měsíce ve stavu zrodu.

Pouze Čínská lidová republika, tedy rudí konšelé z Peking, neopoměli již 29.12. m.r. ve svých sdělovacích prostředcích zveřejnit nároky na zábor ostrovů: Paracels, Spratlys, Pratas, jakož i Macclesfield-Bank v Tonkingském zálivu.

Na Formosu prý připlují později, až jim k tomu Carter propůjčí potřebná plavidla.

J. Smid, Mnichov

Donedávna pohřešovaný list partitury Johanna Strausse, jeho originální rukopis Radeckého pochodu, byl nyní objeven ve sklepení jedné vídeňské tiskárny. Straussova instrumentace z r. 1848 se značně liší od úpravy, která se dnes hraje.

Kennedy Travel Bureau Ltd.

286 QUEEN ST. WEST, TORONTO 28, ONTARIO
NÁVŠTĚVY PŘÍBUZNÝCH
Z ČESKOSLOVENSKA A CESTOVÁNÍ
KAMKOLIV NA SVĚTĚ
VÁM VYBAVÍME
K VAŠÍ SPOKOJENOSTI

volejte nebo pište
352-3226

Dana Nohavica
Manager

Organizujeme pricestovanie

VAŠICH PŘÍBUZNÝCH Z ČESKOSLOVENSKA

a zariadíme Vám cestu na stretnutie sa s
pribuznými v Maďarsku, Rumunsku a Bulharsku.

Vybavujeme aj zájazdy na juh - Florida, atď.
ako aj na ostrovy
"Zmenáreň cudzích valút"
Založené 1951 • Majiteľ HARRY HEITLER

WORLD TRAVEL SERVICE LIMITED

258 College St., (roh Spadina), TORONTO, Ont.

TEL.: 978-2171

891 King Street W., HAMILTON, Ont., Tel.: 525-7202

JOSEF VESELY

INSURANCE AGENCY

výhodné sazby pro pojištění
aut - domů - obchodů - životů - nemocí atd.
Kupujete či prodáváte dům?
Volejte kdykoliv 284-0873

Odvezeme Vám levně

* COKOLIV
* KAMKOLIV
* KDYKOLIV

Drive koňmi, nyní auty!

Povožnictví Morava
Tel.: 247-7030

Omluva

Touto cestou se omlouvám br. Karlovi Palátovi za to, že jsem mu při loučení dne 31. prosince 1978, když jsem odcházel z Československého Baptistického Sboru z Toronto, nepoděkoval za jeho pomoc a spolupráci. Poděkoval jsem všem členům i nečlenům za jejich dlouholetou spolupráci, ale jméno Karla Paláta jsem opomenul. Proto bych chtěl touto cestou poznamenat, že právě jemu patří zvláštní kytička poděkování za to, že (1) věrně a pravidelně navštěvoval jak nedělní tak i jiná shromáždění; (2) že pravidelně pomáhal zpívat v pěveckém sboru; (3) že každou neděli dovážel do shromáždění několik starých lidí, a (4) hlavně za to, že nám tolik pomohl při opravování kostela na 200 Annette St.. Byl to právě Karel Palát, který nám obstaral barvu i nářadí; Karel kostel natíral a udělal tu nejtěžší a nejhroší práci. Bez jeho obětavé pomoci bychom kostel tak rychle neupravili.

Karle Paláto, přijmi proto touto cestou můj osobní a vroucí dík. Kéž Ti to Pán Bůh všechno odplatí a vynahradí.

Tvůj v Kristu Ježíši, kazatel Rev. Józ Novák.

Poděkování

Děkujeme srdečně všem bratřím a sestrám za to, že 14 ledna 1979, udělali slavnostní banket. Hostina byla v restauraci u Benešů kam přišlo 65 osob, aby projevíli svou vděčnost za moji pastorační službu jako duchovní pracovník jak v Baptistickém kostele tak v krajanské veřejnosti. Chci hlavně poděkovat pořadateli tohoto banketu pod vedením br. Ervina Syptáka a sestry Elizabeth Ullmanové. Děkujeme všem ostatním, kteří všechno pěkně zorganizovali a k úspěchu tohoto odpoledne přispěli svým nadáním, finančním darem a přítomností. Tato Vaše laskavost a úcta mně i manželku velice potěšilo. Naši draží, velice si toho vážíme a za všechno jsme Vám nesmírně vděční.

Moje manželka rovněž všem děkuje za krásnou kytici červených růží.

Se srdečným pozdravem

Rev. Józ Novák a Růžena Nováková.

Hrozba komunistického imperialismu v Asii.

Riskuje Carter novou válku v Koreji?

Všeobecná situace

Neklidné východní části Asie jsou po druhé světové válce trvalými ohnisky nebezpečí pro trvalý mír.

Zatímco válečné zmatky ve Vietnamu patřily již minulosti, v současných dnech se znovu projeví při konfliktu s Čínou, přechází stále stovky lidí na malých rybářských bárkách - ve skrytu noci a mlhy -, aby hledaly záchranu na dalekých cizích březích. Jen asi 10 procent šťastně přistanou. 90 procent nalezne smrt na širém moři, kterému dává obyvatelstvo jižního Vietnamu přednost před životem v komunistickém ráji.

V Kambodži která je okupována Vietnamem bylo komunisty v posledních měsících vyraženo obyvatelstvo celých krajů. Počet obětí je odhadován na 1 milion.

Take v Laosu řadí rudý teror a vybíjí se v masových vraždách nevinných obětí.

Velmi znepokojující je v poslední době opět situace v Jižní Koreji.

Hruzy války jsou ještě stále v živé paměti. Před 29 roky, 25. června 1950, přepadly komunistické jednotky Severokorejčanů, doprovázené milionovou armádou čínských "dobrovolníků" a ruskými komisaři, pokojné obyvatelstvo Jižní Koreje. Pod vedením ruských vojenských "poradců" masakrovaly zfanatizované bolševické hordy civilní obyvatelstvo takovým způsobem, že tehdejší vedení UNO OSN rozhodlo se pro okamžitou vojenskou pomoc Jižní Koreji. Na bojích proti komunistické invazi, podílely se jednotky 16-ti států a teprve ve třetím roku války podařilo se vytlačit vetřelce zpět na sever. Škoda, že Trumanova vláda USA odvolala v rozhodující fázi bojů generála MacArthura z funkce vrchního velitele vojsk USA ve východní Asii (stejným způsobem likvidovala po II. světové válce generála Pattona.). Dnes by bylo v této části světa méně problémů s komunistickou rozpínavostí a agresivitou.

Boje se zastavily na osudové 38. rovnoběžce a tak zde zůstalo do budoucna trvalé ohnisko nepokojů a válečného nebezpečí.

Komunistická vláda v Pjong-jangu pod vedením diktátora Kim Il-Sunga se od té doby stále snaží vyvolávat nepokoje a sabotuje všechny snahy Jihu o uzavření mírové smlouvy.

Severní Korejci budují ze svého území pod 38. rovnoběžkou podzemní tunely, aby takto zhotovenými štolami a chodbami vysílali na území Jižní Koreje sabotážní a přepadové oddíly, organizovali vraždy a odvlékání civilního obyvatelstva a podobně.

Také na moři nedodržují demarkační linie a pronikají svými pirátskými plavidly do vod Jižní Koreje k uskutečňování nekalých akcí.

Nejnovější případ

19. května 1978 zachytila jihokorejská kontrolní radarová stanice ve vzdálenosti 39 mořských mil jižně od demarkační linie severokorejský člun, který udržuje trvale jižní směr, přiblížil se na 2,5 míle jihokorejskému břehu, proplul mezi boji rybářů a než se mu podařilo vylodit "náklad" na pevninu, byl jihokorejským strážním člunem zastaven. Po výzvě, aby vlajkou dal znamení své náležitosti, zahájil ihned palbu. Byl zneškodněn, posádka zajata. Potopený člun v blízkosti ostrova Kumun-do byl později vyzvednut, dopraven na pevninu a v Seoulu vystaven veřejnosti.

U příležitosti 387-ho zasedání "Smíšené komise o příměří" v Pan-mun-jonu, byl tento člun severokorejského válečného námořnictva předveden jako usvědčující materiál o porušování příměří.

Admirál válečného loďstva USA, který této komisi předsedal, zopakoval znovu jednotlivé případy porušování smlouvy komunistickou vládou Severní KOREJE:

Od skončení korejské války vznikla severokorejská válečná plavidla 32 krát do výstředných vod Jižní Koreje, zde zpravidla zajala rybářské čluny i s posádkami a odvěkla je s sebou. Do dnešní doby se nachází 449 jihokorejských námořníků v zajetí Severokorejčanů a je odmítno jejich vydání. Jsou proto vážně sbavy, že tyto zajatci byli již likvidováni. Rovněž byla z jihokorejského vzdušného prostoru odvěčena 3 letadla a jejich posádky dosud drženy v zajetí.

Jižní Korea naproti tomu neprovádí žádnou "politiku odplaty" a pokud ve vodách Jižní Koreje byly zadrženy severokorejská plavidla, bylo ve většině případů vzato na vědomí, že tato zbloudila a bez komplikací vrácena i s

posádkami zpět. To se stalo na příklad v květnu 1960 se severokorejským rybářským člunem a 8 členy posádky, v prosinci téhož roku s čluny "AN-KANG 10 a "KUNG-KANG 2" s 10-ti členy posádky. Čluny i posádky jsou v přístavu IN-CHON předány zpět zpět severokorejčanům. V r. 1962 to byl rybářský člun se 3-mi námořníky, v r. 1965 dva čluny s 6-ti námořníky.

Mírumilovnost a dobrá vůle však u komunistů nenajde ohlasu. Odplácí brutálností.

Motto:

Caesar - Stalin - Kim Il Sung

Zločinnost komunismu znásobená kultem osobnosti

Diktátor Severní Koreje nechá se ve své zemi s oblibou opěvovat jako "Slunce národa". Jak nebezpečně, ba smrtící jsou paprsky tohoto "rudého slunce", svědčí tyto skutečnosti:

Severokorejský státní prezident přikázal pozlatit svoji 20 m vysokou sochu, kterou si již před lety nechal postavit před Museem revoluce v Pjong-jangu. Pozlacením má být proveden kult zbožštění jeho osobnosti, ač v Boha, jako komunistu, nevěří. Je totiž svému národu sám bohem. Krvavým. Chvalozpěvy, které severokorejské sdělovací prostředky pělí trvale o svém vůdci, byly nyní rozšířeny také na jeho celou rodinu: jeho ženu Kim-Chong-Ae, jeho rodiče a jeho syna Kim-Chong-Il, který je předurčen v této rudé vládnoucí dynastii za následníka trůnu v Pjongjangu. Aby bylo tohoto cíle bez překážek dosaženo, musela být likvidována stranická a vojenská oposice, která dynastii Chong neuznávala. Korunni prince komunistického vládnoucího rodu Kim-Il-Chong je 38 roků starý, je generálním tajemníkem komunistické strany Severní Koreje. Pochází z prvního manželství svého otce. Matka zemřela v r. 1949. Její postava je zvěčněna bronzovou sochou životní velikosti v Museu revoluce. Studoval leteckou techniku, m.j. také ve Východním Německu. Původně byl předurčen za následovníka mladší bratr presidenta Kim-Joung-Chu.

"Velký vůdce" Kim-Il-Sung odstraní promptně, kdo nesdílí stejný názor na věci, jako on sám. Je prototypem diktátora. Před časem odstranil svého zástupce, předsedu vlády a vicemarsála severokorejské armády Kim-HHa. Prý musel odejít ze "zdravotních důvodů". Později však vyšlo najevo, že byl zatčen přímo na svém vojenském sídle a při zatýkání se střelilo. Zároveň s ním byl zatčen ministr nár. obrany Choe-Hyon-. Novým premiérem se stal Park-Sul-Chul, věrný stoupence presidenta a obratný stranickopolitický kejklíč, který za severokorejskou stranu vede desetiletí trvající rozhovory o míru, sjednocení a pod., rozhovory, které nikdy nevedou k ničemu. Náměstek ministerského předsedy Nam-Il byl likvidován 7. března 1976 vyhozením z okna presidentova paláce a v novinách bylo oznámeno, že podlehl zranění utrpěnému při automobilové nehodě. Byl mu pochopitelně vystrojen státní pohřeb. Tak se totiž nejlíp odstraní stopy vraždy a podezření. Nam-Il byl rozhodným protivníkem kultu osobnosti Kim-Il-Sunga.

Jelikož nepohodlný ministr národní obrany Choe-Hyon po zbavení úřadu nemlčel, zmizel beze stopy.

Jako další obětí nejnovější čistky v Pjongjangu je vicepresident Choe-Jong-Gon. I on byl pronitně zbaven svého úřadu když se ukázalo, že není stoupencem dynastie "Slunce národa".

Čistka pokračuje dál. Celá řada severokorejských diplomatů, na př. z USA, Číny a Evropy je vyměněna, odvolána domů, aby záhy na to zmizela z politické scény.

"Slunce národa" touží po větší říši

Nechal za tím účelem zřídit v zahraničí 12 "Výborů pro sjednocení Koreje". Na podporu uskutečnění světové revoluce rozšířil již dříve existující výcviková střediska pro organizátory, instruktory a vůdce drobné války "querilla".

Náborovými agenty sovětské tajné služby KGB jsou v různých zemích Asie a Afriky, Jižní Ameriky, Střední Ameriky a Evropy získáváni zfanatizovaní místní komunisté, vyhabováni falešnými cestovními doklady a odesíláni pak do

dvou zemí do " speciálních výcvikových táborů". Jednou touto zemí je Československo a druhou Severní Korea. V těchto speciálních kursech jsou školeni budoucí vrazi vlastních národů metodám infiltrace, diverze a drobné války.

Přes vážnou hospodářskou krizi, v níž se zeme "slunce národa" nachází, nechal si rudý car Severní Koreje ke svým 65.letým narozeninám postavit nový palác. Na stavbě je zaměstnáno 15.000, slovy patnáct tisíc otroků.

V současné době má Severní Korea 2 miliardy dolarů zahraničních dluhů a stojí před vnitřním hospodářským bankrotem. K tomu ovšem nedojde, jelikož to Moskva nepřipustí. Konečně nové papírové peníze se mohou ve východním komunistickém bloku vždy bez kontroly mezinárodního měnového fondu natisknout a žije se zase vesele dál, protože západní státy ve své stupidní krátkozrakosti podle potřeby nějakým tím obchůdkem a dodávkou vpomohou.

Zavraždění dvou amerických důstojníků v Pan Mun Jon 1976

O severokorejských vraždách z PAN MUN JON přinesl západní tisk čtenářům dosti informací. V té době, v srpnu 1976, nebylo však po ruce dostatek autentického obrázkového materiálu. K dokreslení celého případu je uvést proto poznovu některé podrobnosti.

1. Celý incident severokorejské provokace v demilitarisované pásmu, který se udál 18. srpna 1976 byl jihokorejským vojenským kameramanem filmován. Film pak sloužil jako dokumentární materiál a důkaz případu brutálního zavraždění 2 amerických důstojníků ve službách jednotky OSN.

2. Rakve s těly zavražděných amerických důstojníků majora US Army **Arthura G. Bonifase** (33 let) původem z Newburgh, New Jersey a poručíka **T. Baretta** (25 let) z Columbie, S.C. byly po smutečním projevu generála Jectva US Army Richarda G. Stilwella převezeny do USA

Oběti teroru bolševické soldatesky byly vyznamenány jihokorejským prezidentem "IN MEMORIAM" nejvyššími vyznamenáními, která předal pozůstalým vyslanec Jihokorejské republiky v USA **HAM PYONG-CHOON**

Incident v PAN MUN JONU 1976 nebyl jediným brutálním aktem severokorejské soldatesky.

Rok před tím, 30.června 1975 zajali a ubili političti komisaři severokorejské rudé armády majora US Army **William D. Hendersona**.

Běda tomu, kdo se jím dostane do rukou! ...

Bezvědomé tělo doráží korejský vrah. Je dobře vycvičený instruktory KGB, oddělení pro likvidaci nepohodlných osob a vraždění podle rozkazu.

Snímek: 13.

Těžká vojenská bota drtí játra a žaludek majora US Army Hendersona, aby nebylo nepohodlných svědků.

"Takové zranění nezoperuje žádný chirurg. Usmrcení je jistější, než použitím střely "dum-dum" ..." poučuje své žáky budoucí vrah z povolání, instruktor KGB, oddělení SMERS..

Vícekrát pokusy Jižní Koreje o sjednocení Jihu a Severu mírovou cestou, svobodnými volbami pod mezinárodní kontrolou, vyzněly naprázdno. Tak na př. byla 28. srpna 1973 jedna taková konference Severokorejci bez udání důvodu přerušena. Záhy nato se v jejich tisku objevily vymyšlené živé zprávy zaměřené proti Seoulu.

30.srpna 1976 vyvrcholil severokorejský nezájem o mírové řešení akcí přerušením jediného telefonického spojení mezi **Pyongyangem a Seoulem**, což provedli Severokorejci mechanickým zničením jediného existujícího telefonického kabelu.

Do dnešního dne bylo bezpečnostními orgány Jižní Koreje zadrženo 352 severokorejských agentů.

Os července 1972, kdy severokorejci podepsali společné komuniké o mírové koexistenci, zorganizovali jejich provokatéři na 38. rovnoběžce 30 tisíc drobných i větších akcí. Severokorejské námořnictvo, vybavené ruskými brakovými plavidly operuje drze v jihokorejských vodách a mezi jejími ostrovy. Prokazatelně tak učinili 1332krát. Tuto situaci **studené války** udržuje Severní Korea uměle na příkaz Moskvy, aby tak bylo trvale živeno ohnisko možnosti válečného konfliktu proti Západu na Dálném Východě, až to bude pro Moskvu někdy výhodné.

Válečné přípravy Severní Koreje

Severokorejci budují a vyzbrojují s podporou Moskvy svoji armádu bez ohledu na to, že komunistická propaganda hovoří jen o mírumilovných úmyslech Pyongyangu.

Podle amerických informací vlastní Severokorejci více než 2.000 tanků, 1.300 raketometů a moderní dělostřelectvo. Pěchotní zbraně nejnovější výroby. Stav armády ve zbraní: 25 divízi, z toho 14 trvale umístěných na hranici k Jihu.

Jihokorejské hlavní město Seoul leží v dosáhle severokorejského dalekonosného dělostřelectva. Severokorejské námořnictvo vlastní velké množství vylodovacích plavidel, počet ponorek 12. Silné letectvo s moderními ruskými typy stíhaček a bombardérů bylo v poslední době doplněno několika letkami velkých kluzáků, sloužícím v moderní válce k velkým výsadečným akcím pěchoty a materiálu.

Severokorejská soldateska učí zacházet se zbraní i děti předškolního věku, jak o tom svědčí Snímek

Zda se jedná o hračky nebo makety zapůjčené z kasáren to nám ten obrázek neprozradil.

Do rudých gard se hlásí i mladé Severokorejčanky, aby se naučily válečnému umění.

* * *

Po vypuzení Severokorejce z jižní části poloostrova vojsky OSN pod vedením generála McArthur, nacházely se na celém obsazeném území hromadné hroby zmasakrovaného a civilního obyvatelstva, oběti bolševického teroru.

Stejným dokumentačním materiálem možno podložit obžalobu o zločinnosti mezinárodního komunismu před mezinárodním soudem lidskosti a humanity. Masové hroby vyvražděných bezbranných obětí bolševické brutality doprovázejí existenci tohoto zločinného politického systému na celém území Ruska a jím okupovaných států, na všech územích, kde z návodů ruských bolševiků a nebo pod jejich vedením řádily hordy místních komunistických fanatiků.

Pod rudou vlajkou se stěm a kladivem tekla a teče jen krev nevinných obětí. Oč vznešenější jsou rafinovaná hesla o

svobodě a rovnosti, o to hrošnější je pravda a praxe tohoto režimu.

Genius Thomas Alva Edison

Každá obec nebo město, jichž počátek stopujeme do pionýrských dnů, má svoje neobyčejné a zajímavé zvěsti, ale je pochybné, zda mnoho jich svým vypracováním může překonat zkazky, které se vinou k počátečním dnům ohňské vesnice Milan, kde před 101 lety se narodil **Thomas Alva Edison**.

Dnes Milan je vnitrozemskou vesnicí. Pravda, řeka Huron protéká kolem severního konce obce, ale po celý rok na tomto místě obvykle je mělkým tokem, takže nemůže tam plout ani veslová loďka. Jezero Erie je vzdáleno asi 16 kilometrů.

Před stoletím však Milan byl druhým největším přístavem na světě, vyvážejícím pšenici. Rovněž byl jednou z největších loděnic USA.

Že A jako kdyby na tom nebylo dost, na vrcholu milanského blahobytu 11. února 1847 narodil se tam **Thomas Alva Edison**.

Mnoho z toho, co se povídá o něm jako hošíkově, stalo se téměř legendou a je těžko rozeznávat tu mezi tím, co je skutečností, a co vytvořila obrazotvornost. Ale téměř vše, co se událo ode dne kdy Edisonova rodina se odstěhovala do svého nového domova v Port Huron, Michigan, kdy Thomasovi bylo sedm let, až do roku 1931, kdy vynálezce zemřel je skutečností.

Thomas byl velmi zvědavým dítětem a o všem tázal se tolik otázek, že byl považován za nepřičetného a že mimo matku takřka nikdo ho nechápal. Ač hošíkem, četl vše vědecké, co mu přišlo do ruky.

Když mu bylo deset let, Thomas a sousední hoch pěstovali zeleninu, s níž provozovali povozní obchod. Za získané peníze, jež takto vydělal, mladý Tom kupoval chemikálie pro své výzkumy, na nichž pracoval vždy ve volných svých chvílích ve sklepě svého domu. Všechny své láhvy označil "jed", tak aby nikdo je nemíchal.

Ve věku dvanácti let Tom shledal, že potřebuje více peněz, i stal se prodávacem novin na dráze Grand Trunk mezi Port Huron a Detroitem. Z domova odcházal v 7 hod. ráno a vracel se po 9 hodině večer, což zdálo by se dlouhým dnem pro dvanáctiletého hochu. Ale ne pro Toma.

Mladý Edison ztrávil mnoho svého volného času v detroitské knihovně a rovněž kupoval více chemikálií, které držel v zavazadlovém vagonu podél zkušebních trubice, nádob a baterií, pracuje s nimi v příhodných momentech na svých cestách do města a z města.

Tomovi bylo čtrnáct let a stále prodával noviny, když se rozhodl vydávat týdeník, při čemž neměl v úmyslu se svého dosavadního povolání a líbůstek.

Tom koupil tiskařský lis z druhé ruky a postavil jej též v zavazadlovém vagonu. Svůj časopis nazval "The Weekly Herald" a uveřejňoval v něm zprávy z městeček podél dráhy. V jednom měsíci cirkulace dosáhla 400 výtisků.

Vše šlo dobře, až jednoho dne vlak náhle zakolísal a některé chemikálie mladého chlapce byly shozeny na podlahu, uzavíraje v ně fosfor. Hned vyšlehl oheň, hrozící zničit železniční vagon. Průvodčímu se podařilo plameny udusit, pak pořádně Tomovi napolhával, což jak se praví, bylo přičinou Edisonovy hluchoty.

V pozdějších letech Edison zmiňoval se o této vadě jako o dobrodru, jakoby tlumila rušivý hluk a umožňovala mu více se soustředit na svou práci.

Když vlak vjel do nádraží, průvodčí vyhodil vše z vagonu, chemikálie, lis a samotného hochu.

Thomas sebral vše, co mohl zachránit, a vzal to domů, kde znovu zavedl laboratoř a postavil svůj tiskařský lis. Prodával nadále noviny z vlaku a on a průvodčí stali se opět dobrými přáteli, ale bylo mu zakázáno do vlaku přinést chemikálie.

Telegrafista z Mount Clemens, Michigan, J.W. Mackenzie, učil Edisona telegrafii. Než mu bylo šestnáct let, Tom pracoval na několika malých telegrafních místech. Přistihl pět let ztrávil toulkami, pracuje, kde se dalo, a vždy rozšiřoval svoje vědomost

Pokračování na str. 8

ALCATRAZ

Roku 1775 Don Juan Manuel de Ayala objevil v zátocí, která dnes nese jméno města San Franciska, postaveného na jejím jižním břehu, malý ostrůvek, který byl osídlen jen pelikány. Dal mu jméno "Isla de Los Alcatrazes" - Ostrov pelikánů.

Když v roce 1853 sem přišli američtí konstruktéři vybudovat první opevnění nově získaného pobřeží Tichého oceánu, našli zde necelých 5 hektarů skalisek. Pevnost Alcatraz byla oficiálně otevřena v roce 1858. I během tohoto prvního pokusu udělat z Alcatrazu něco účelného, ostrov manifestoval svou nehostinnost. Nebyla zde žádná pitná voda - musela být přivážena ze San Franciska. Z této pevnosti nikdy nezazněl obranný výstřel, protože se nikdy žádný nepřítel nepokusil pevnost dobýt. Bylo to opevnění, které nikdy nemělo možnost sloužit svému účelu.

V roce 1868 byla pevnost Alcatraz úředně prohlášena za vojenskou věznici, ale i přesto oddíl artilerie zde zůstal. Ostrov sloužil jako pevnostní vězení od roku 1868 až do roku 1933. Během těchto 65 let zde prošly různé kategorie nešťastných lidských bytostí, chycených v síti vojenských a státních zákonů - v Občanské válce, v tak zvané Indiánské válce, ve Španělsko - Americké válce, ve válce s Mexikem, v 1. a 2. světové válce a jiných méně významných událostech. Mnoho mužů prošlo "Železno-cihlovou stavbou Skály". Nějakou záhadou vojenské logiky se Skála stala v roce 1900 na velmi krátký čas zotavovnou. Vojáci, vracející se domů s tropickými nemocemi z kampaní na Kubě a Filipínách sem byli posíláni na zotavení. Avšak Skála se k nim obracela zády... Mlha, ostrý vítr, do kostí pronikající zima a vlhko přinutila armádu poslat reconvalescenty do mírnějšího podnebí.

Jen jednou se na skálu pohlíželo s nadějí. 18. dubna 1906, kdy San Francisko probudilo "Velké zemětřesení". Po několika dny lidé hledali zde útočiště.

V roce 1909 artilerie se svými zbraněmi opustila ostrov. Vězni se svými vězňiteli zde však zůstali. V roce 1915 byl Alcatraz přejmenován na "disciplinární tábor", který zůstal vojenským vězením až do chladné půlnoci 31. prosince 1933, kdy se oficiálně stal státním vězením, které bylo uzavřeno až v roce 1962.

Muži v tomto vězení žili pod "Zákonem mlčení", od kterého bylo později upuštěno. Nesměli mluvit ani v cele, ani v kapli. Nikdy neviděli noviny nebo neslyšeli radio. Život zde byl velice osamělý. Vězeň strávil 14 hodin denně ve své uzavřené cele, v mlčení, každý den v roce. Sčítání vězňů bylo nekonečné. Každé půl hodiny. To byla technika Skály jak zabránit pokusu o únik. Za celých 29 let státního vězení, kdy zde byli nekontrolovatelní zločinci, bylo zde jen 14 pokusů o útěk. Jenom 39 mužů se pokusilo o zoufalý únik. 26 bylo chyceno, 7 zabito, jeden se utopil a pět mužů nikdo více nikdy nespátřil. Ještě dnes se rokuje o tom, zda se jim útěk podařil a nebo zda se utopili.

Skála se ještě jednou zapsala do historie. V roce 1969 se jí "uchvátla" malá skupina Indianů, kteří žili v prázdné bývalé

věznici po několik měsíců. Prohlásili ostrov za indiánské území podle staré indiánské dohody. Mnohé zde ale nedosáhli. I jejich předkové za časů de Ayalových považovali tento pustý ostrov bez vody za "špatné místo", pravděpodobně strašidelné. Nedostatek vody, potravy, tepla a hygieny byl proti novým usedlíkům. V roce 1971 byla tato malá skupina odvezena a jedinými druhy Skály se opět staly větry, mlha, vodní proudy, rackové, kormoráni a několik zbývajících pelikánů. Ale okupace Indianů postavila Alcatraz do nového světla - byli to první lidé, kteří zde chtěli dobrovolně žít...

Je chladné ráno 7. října, když skáču z lodě na východní straně Alcatrazu do vody, která je dnes 12 stupňů Celsia... Duševně jsem se tak na to připravila, že setkání s vodou bude šokující, že teď se mi ani nezdá tak studená. San Francisko je úplně ztraceno v husté mlze, břeh, můj cíl, není možné ani zahlédnout. A tak se vydávám směrem na jihozápad doufajíc, že lodivod bude vědět směr. Toto je nejtěžší plavba našeho klubu. Všichni si na ni naříkají. Jsem připravena na nejhorší. V mysli mi tanou tajuplné i hrůzostrašné historky o tomto ostrově a jeho bývalých obyvatelích. O pokusech o útěk v nebezpečných a zákeřných proudech San Františkánské zátoky. Cele se na to soustředím a tak mi ani nepřipadá plavání namáhavé. Jak dlouho asi plavu? Musím být již dost daleko. Otočím se a Alcatraz není moc vzdálen... Po nějaké době se znovu podívám za sebe a zdá se mi, že jsem stále na stejném místě. To se opakuje několikrát. A San Francisco také není ještě vidět. A tak plavu a plavu a snažím se zapomenout na námahu. Rozhlížím se kolem a pojednou mi oči radostně zasvítlí - to v mlze prosvitá břeh! Za nějakou dobu již vidím průplav do "Aquatic Park". Ted' to již půjde rychle... No to jsem se ale přepočítala!!! Asi tak 400 metrů před průplavem se najednou proud obrátil (o půl hodiny dříve než se předpokládalo) a unáší mě daleko na východ - směr Oakland. Snažím se dostat blíž k molům, což není zrovna nejjednodušší, ale přece jen se mi to podaří. A teď směr západ - proti proudu. Rvu se s vodou, pobřežní hlídka na mě volá, že to nedokáží. Vzpomínám na člena klubu, který mi posměšně řekl před startem: "S tvým plaváním klasickým stylem to nedokážeš! Pošleme pro tebe loďku!" A tu radost mu tedy zrovna neudělám! Opřu se do vln s ještě větším elánem a konečně se dostávám k průplavu. Ještě dalších 400 metrů k cíli. To již není problém. Ted' teprve vidím, jak bláhové byly pokusy o útěk z Alcatrazu pro neplavce s neznalostí zákeřných a studených vod zátoky.

75 minut boje skončilo úspěchem a pobřežní hlídka přijíždí k cíli mi poblahopřát a prezident klubu mi dává jedničku za vytrvalost. Námaha nebyla nadarmo. Cítím uspokojení nad vykonaným dílem. To je mi odměnou.

Pavla Podolská

LIEKY DO KRAJA

ODOSIELANIE ZAHRANIČNÝCH LIEKOV
vaším drahým i bez predpisu presne a rýchle zariadi
MAG. FARM. OLGA OLEŠOVSKÁ

3101 Bloor St. W., Suite 204
TORONTO, Ont. M8X 2W2

TEL.: Cez deň volajte číslo 233-6046, večer 248-1959.
Možte si objednať aj magnetické náramky proti reumatizmu.

MORAVIA PRESS

PUBLISHING AND OFFSET PRINTING

NAKLADATELSTVÍ
OFFSETOVÁ TISKARNA
KNIHKUPECTVÍ
FILMOVÉ A ZVUKOVÉ STUDIO

Tiskneme:

dopisní papíry, obálky, navštívenky, svatební oznámení, pozvánky všeho druhu, úmrtní oznámení, plakáty, letáky, různé programy, propagační materiály, časopisy, katalogy, brožury, knihy a jakýkoliv obchodní tlak.

Naše Grafické - Art studio Vám poskytne své služby.

2098 Dundas Street West, Toronto, Ontario M6R 1W9
(416) 533-4242

LUNSKY OPTIK
470 College Street
TORONTO
Prohlídka očí,
zhotovení brýlí
prvotřídní kvalitou.

Hovoříme česky.
Tel.: 921-3924

Ať cestujete kamkoli, obraťte se s důvěrou
na nás. Opatříme vám lodní lístky
nebo letenku za normální cenu

ALEX A. KELEN LIMITED

Použijte našich služeb při cestování do
staré vlasti. Krajské veřejnosti sloužíme
od roku 1925
bezcelní balíčky do celé Evropy

1467 MANSFIELD ST. MONTREAL 2, QUE.
TELEFON: 842-9548

Klavierní hodiny nabízí
absolventka pražské
KONSERVATOŘE
s 25-letou praxí.
Hodiny dává ve svém bytě
i dojíždí. Už děti i dospělí.
Pro bližší informace volejte
večer po 8:00 hod.

762-5049
TORONTO

Nepřehlédněte

Gramo-nakladatelství CONDOR vydal novou
Stereo-nahrávku zpěvaček sester Zlámalových

LILIAN AND MANOR

Gramodesku můžete obdržet v našem obchodě
"Moravia Press Ltd." v Torontě s velkou slevou
za pouhých 5.00 \$ (plus poštovné).

2098 Dundas Street W., Toronto, Ont. M6R 1W9

Prodám:

- * originální čs. mistrů (Brožík, Aleš, Navrátil, Kupecký, Novák)
 - * perské koberce (jako nové)
- Tel. (416) 522-4073

Pracující vdovec hledá ženu, která by mu jednou
týdně uvařila a poklidila.
Volejte po 7 hodině večer. 223-6139

52letá pohledná Češka, dobrá hospodyňka žijící v
Západním Německu ráda by si dopisovala s čestným
pánem.
Značka: Sňatek možný. (Do administrace tohoto
časopisu.)

Nepřehlédněte!

Známe úspěchy přirozené regenerace vlasů. Proto
nezanedbávejte jejich vypadávání a také nezanedbávej-
te vzniklé lysiny protože na nich vlasy mohou
regenerovat.

Ve vlastním zájmu volejte

481-7784

MARTIN'S SCALP CLINIC
1648 Bayview Avenue
Toronto, Ontario (jižně od Eglinton).

CREATIVE

Provádíme všechny druhy oprav na zakázku.
Vkusné čalounění nábytku jakéhokoliv druhu
včetně starožitného i u vás doma.

Bohatý výběr potahovin
Odborná práce se zárukou
Rychlá spolehlivá služba
Odhady zdarma!

3418 BATHURST ST., TORONTO, ONT. (at Ranee)

Prosím volejte:

781-3908

ZAJÍMAVOSTI

HRA Agathy Christie Past na myši oslavila své čtvrtstoletí. Poprvé byla hrána v londýnském divadle Ambassador. Dosud v ní vystupovalo na této scéně 150 herců, ale z původní výpravy zůstaly jen dvě rekvizity - starý fotel a hodiny.

Zvonkové museum v Apoldě oslavilo své 25. výročí. V tomto jedinečném museum Evropy se mohou návštěvníci seznámit s celou výrobou zvonů, s ukázkami zvonů z celého světa i s jejich úlohou v kultuře.

Sedmatřicetiletý populární kanadský zpěvák Paul Anka, autor hitů "Diana" a "Grazy Love", se těší stále velké pozornosti svých ctitelů. Jeho songu "Diana" se prodalo již osm milionů kusů na deskách. Anka je též úspěšným skladatelem filmové hudby, např. pro film Franka Sinatry. Je už otcem pěti dětí a šesté očekává nyní.

Nebývalému zájmu se těší nově otevřené museum Pabla Picassa v Barceloně. Jeho sbírky dokumentují zrod slavného malíře. Vloni je navštívilo během krátké doby přes 15 tisíc návštěvníků.

U.S. generalmajor SINGLAUB označil před dvěma roky rozhodnutí presidenta Cartera o podstatném snížení počtu amerických jednotek v Jižní Koreji za vojenské bláznovství.

Byl povolán do Bílého domu, kde mu Carter v osobním rozhovoru udělil důtku a zbavil ho funkce náčelníka štábu amerických jednotek v Jihokorejské republice.

Od r. 1951, kdy president Harry Truman v podobném řízení zbavil funkce vrchního velitele jednotek OSN, generála Mc Arthura, byla tato druhá akce, kdy president USA uplatňuje svoji pravomoc k drastickému zásahu ve vedení vojenských sil USA.

Méně úspěšný byl Carter letos v konfliktu s velitelem NATA gen. HAIGEM, který rovněž vojenské diletanství presidenta kritisoval a pohrozil složením funkce.

Mezinárodní konference holohlavých se sešla v Dillí. Řešila "zásadní otázky", např. je-li holá hlava projevem vyspělého intelektu nebo sexuálního založení. Předseda klubu holohlavých, indický diplomat K.G.Khosla, vyzdvihl význam takových holohlavých osobností, jakými byli Shakespeare, Tolstoj nebo Gándhí. Hlava bez vlasů je prý znamením úspěchu. Člověk by ji měl nést hrdě vztyčenou, neboť prý svědčí o jeho inteligenci, energii a síle.

Nebezpečná řeka. Američtí vědci, zabývající se problémy znečištění vodních zdrojů, zjistili, že voda v dolním toku Mississippi je schopna vyvolávat mutace - změny v genetickém základě buňky -

"V jedneji Kanade všecí sme rovní"

Aby sa stala naša spoločnosť naozaj slobodnou, každý Kanadčan má požívať rovnaké možnosti... a má sa mu dať rovnaká príležitosť, aby sa dostal vpred, aby mohol slúžiť našej krajine, sebe samému i svojmu spoločenstvu.

Vaša kanadská vláda svojou trvalou politikou mnohokultúrnosti pomáha strážiť a uplatňovať toto základné právo rovnakej možnosti. Rozmanitosťou mnohokultúrnych programov a podnetov... vo všetkých stupňoch obchodu, vo všetkých ministerstvách vlády, v súdnicte a v celoštátnych výboroch a agentúrach... Kanada poskytuje rovnakú príležitosť, a robí to na základe schopností a talentu

každého jednotlivca, ... bez hociakých predsudkov!

Váš minister mnohokultúrnosti stará sa o to, aby bolo isté, že všetci Kanadčania tešia sa rovnakým možnostiam, bez ohľadu na ich kultúrny povod. Svojimi radami vplýva na Vašu federálnu vládu a pracuje veľmi usilovne na tom, aby sa v celej federálnej politike odrážal skutočný duch mnohokultúrnosti.

Ľudia prichádzali do Kanady z mnohých krajín... prinášali so sebou mnohé jemné kultúry a skúsenosti. A to pomáha urobiť z Kanady veľkolepú krajinu.

Keď všetci Kanadčania, bez ohľadu na

ich kultúrne dedičstvo, používajú tie isté práva a výsady, stávame sa silne jednotným, ozaj demokratickým štátom.

Politika mnohokultúrnosti Vašej Kanadskej vlády je významnou súčasťou doka-zu, že v zjednotenej Kanade my všetci sme si rovní.

Ak chcete vyjadriť svoj názor, alebo žiadate informácie, napíšte na adresu:

Multiculturalism
Ottawa, Ontario
K1A 0M5

Mnohokultúrnosť

Ludským porozumením k jednote

L'honorable Norman Cafo
Ministre d'État
Multiculturalisme

Honourable Norman Cafo
Minister of State
Multiculturalism

a obsahuje malá množstvá kancerogenných látok. Používaní takej vody je zvlášť nebezpečné koncom leta a na začiatku podzimu, kedy obsah mutagenných a kancerogenných látok vzrástá. Vedei provedli rozbor 53 odberů vody z různých míst dolního toku řeky a z různé hloubky pod hladinou. V 27 případech rozbor ukázal, že ve vodě byly přítomny látky,

vyvolávající mutace, ve velmi vysoké koncentraci. Z pokusů vyplývá, že mutagenní látky se do řeky dostávají spolu s dalšími sloučeninami odpadních vod průmyslových podniků, ležících na Mississippi. (all)

V květnu 1977 byl s rozhodnutí Akademického senátu university NOTRE-DAME v

South Bend, Indiana, USA, udělen CARTEROVI čestný doktorát. Od té doby uplynuly dva roky a on svými statnicko-politickými činy dokázal, že pro pěstování burských oříšků na své farmě byl schopnější, než v úřadě presidenta USA. Dokazují to výsledky všech ústavů pro výzkum veřejného mínění.

Za 2231.000 dolarů byl na aukci v New Yorku prodán Rembrandtův obraz Titův portrét, podobizna umělcova syna, který byl namalován v letech 1645 a 1648. Pouze jednou byl na newjorské aukci prodán dražší obraz. V roce 1961 Metropolitan Museum získalo Rembrandtův obraz Aristoteles si prohlíží Homérův portrét. Bylo za něj vyplaceno 2,300.000 dolarů.

Největší krádež za 110 let od založení proslulého Metropolitan Museum of Arts v New Yorku zaznamenali koncem uplynulého týdne. Ze sbírek se ztratila mramorová busta muže, dílo neznámého řeckého sochaře z 5. století př.n.l.

Úspěšný koncert Jana Lewana-Lewandovského v Buffalo, N.Y. USA.

V katastrofálním počasí - sněhové bouři si sněhem razilo cestu asi 800 příznivců Polsko-Kanadského zpěváka Jana Lewana-Lewandowského.

V krásném a velkém auditoriu "VILLA MARIA" v Buffalo, N.Y. Jan Lewan předvedl své umění a podmanil si posluchače. Čas od času se přenesla bouře i do koncertní síně. Nebyla to však už bouře sněhová. Byly to ovace a hřejivý potlesk patřící Janu Lewanu a účinkujícím hudebníkům. Byla i zde hvězda amerického hudebního nebe, král harmonikářů Severoamerického kontinentu

WALTER OSTANEK

Jan Lewan, Ted Pilozov, Jirka Komínek a Walter Ostanek

Jirka Komínek a Walter Ostanek

ze St. Catharines producent hudebního TV programu.

Pro nás bylo i potěšením, že na tomto koncertu úspěšně vystoupil náš 11ti letý harmonikář

JIRKA KOMÍNEK z Toronta, který perfektně zahrál Slovenský Čardáš. Ovace i skandování vděčného obecního bylo odměnou tomuto mladému chlapci. Upřímně ocenili jeho umění. Můžeme si jen přát, aby takových mezinárodních koncertů bylo více. A jak to už vypadá i bude!

Náležíte Kanadě

...a Kanada náleží vám

Kanada je vaše země. Každá její provincie, každé město, každá vesnice. Atlantické provincie na východě, naše okouzující oblast hlavního města, vysoko se tyčící hory skalisté a za nimi Západ.

Země s vrchovitou přírodní krásou: země jemnosti a prostého vyžití vstřícnosti; země nabízející pro dovolenou širší okruh očekávání než kterákoli jiná.

Poznejte letos jinou část své Kanady!

Canada

Je toho tolik, co v ní můžete najít.

Canadian Government
Office of Tourism

Office de tourisme
du Canada

Pokračování se str. 5

Genius Thomas Alva Edison

V Bostonu Tom pracoval jako telegrafista a tam také zavedl si jinou laborator. Jednoho dne přišel do úřadovny, postavil kovovou schránku na poličku za kamny, mumlaje: "Nemyslí, že je dobrá".

O několik dní později vznikl oheň v kamnech a brzy po té nastal výbuch. Bylo slyšet, jak Edison volá: "Well, přece jenom byla dobrá!" Poté si vlastní formulou udělal něco střílného prachu.

V roce 1869, kdy odešel do New Yorku, Edison byl zaměstnán na akciové burse u "ticker" (dálnopisný stroj). Svými vynálezy byl mnohokrát zklamán a byl bez centu, když přijel. Žádal o dovolení, aby se mohl vyspat v místnosti pro baterie Gold Indicator company, předmětu to, který dodával nově vynalezeného označovače, používaného pro zaznamenávání cen na akciové burse na Wall Street. Něco s označovatelem bylo chybného a Edison to spravil. Okamžitě mu bylo dáno na starost to oddělení při měsíčním služném 300 dolarů.

Edison zdokonalil svůj akciový dálkový stroj a obdržel za ten vynález 40.000 dolarů. Zdokonalil i v té době také psací stroj.

Od roku 1870 do 1876 to je za pouhých šest let měl Edison 122 patentovaných vynálezů. To byl počátek jeho 3.000 patentů, které založily průmysl v hodnotě mnoha bilionů dolarů.

Edison obdržel 100.000\$ od Western Union za svůj vynález telegrafního přenašeče. Vynálezce požádal, aby tato suma byla mu placena 6.000\$ ročně po dobu 17-ti let. Chť se tak zajistí proti rozšíření svého podnikání nad jeho prostředky.

"Tím jsem ušetřil 17 let finanční starosti," řekl. Krátce na to Western Union dala mu jiných 100.000 dolarů, aby pro ni pracoval na jiné myšlence. Tento obnos rovněž byl mu vyplácen ročně, ale tentokrát to bylo 12.000 dolarů.

Co pracoval na principech, na nichž spočívá telegraf a telefon, Edison pojal myšlenku na mluvící stroj. Po řadu let jej zdokonaloval, což konečně stálo 2.000.000 dolarů.

Edison asi je nejlépe znám pro svou první zdařilou elektrickou žárovku než pro kterýkoli jiný jeho vynález. Na samotnou tu žárovku vyzdvihl si 169 patentů a poslal mnoho lidí do celého světa, aby hledali látku, z níž by se dělalo praktické vlákno. Tyto výzkumy stály ho přes 100.000 dolarů. Nejsa úplně spokojen, Edison konečně udělal vlákno pro žárovky ve své vlastní laboratoři.

Roku 1889 Edison vynalezl kameru pro pohyblivé obrázky a ač mnoho tu bylo zdokonaleno, od onoho dne užíváno je téhož principu.

Edison obdržel svůj první patent na bezdrátovou telegrafii dávno před Marconim.

První Edisonovy laboratoře byly v Menio Park, New Jersey. Později se přestěhoval do West Orange.

Před první světovou válkou sekretář námořnictva ustavil poradní radu námořnictva Spojených států, jmenovav Edisona jejím předsedou.

Edison zdárně vypracoval ohvěni ponorek zvukem z plovoucích lodí a přístroj pro rychlé otáčení lodí pomocí kotvy; rovněž projektil, který vniká do vody bez poskakování. Celé měsíce byly ztraveny na lodích a křižnicích, aby každý vynález byl zkoušen a zdokonalován.

Z první světové války Edison navrhl továrny - a řídil je - pro výrobu válečných chemikálií, které až dosud byly vyráběny výhradně Německem. Edison mnohokrát dokázal pravdu toho, co často řekl: "Vše existuje právě doma, jestliže po tom vztáhneme ruku a vezmeme to."

V pozdějších letech Edison do velké míry čas svůj věnoval výzkumům se syntetickou gumou ve své laboratoři a zimním domově ve Fort Myers na Floridě. Věřil mnoho celiku. Ze 14.000 zkoušených rostlin 1.240 obsahovalo gumu, ale ze všech těch celiků prokázal se být nejlepší.

Thomas Alva Edison byl otcem šesti dětí, tři s první manželkou, která zemřela před mnoha roky, a tři s druhou, která jej přežila.

Milan dosáhl vrcholu svého blahobytu v době, kdy se Edison narodil. V prvních letech 19. století Ohio se rychle osazovalo. Každým rokem produkce farem stoupala a musela být dodávána na trh. Vozy a lodí byly jedinými dopravními prostředky a farmáři dováželi své produkty ve vozích taženými voly a koňmi do nejbližšího říčního aneb jezerního přístavu.

Tři míle od Milana řeka Huron se rozšiřuje a prohlubuje, co začíná svou poslední dráhu k jezeru Erie. Roku 1832 začlo se s průplavem, který by spojil Milan se splavitelnou částí řeky. Práce byla skončena r. 1839.

Milan, otevřený pro lodní dopravu, zkrátil vzdálenost pro nesčetné farmáře a jiné, kteří měli zboží pro dopravu lodí, téměř o deset mil a deset mil pro koně a voly táhnoucí těžký náklad po špatných cestách často znamenalo celodenní pouť.

Produkty všeho druhu, obvyklé v tom území, začly se hrnout. Nicméně co železnice se po Ohio rozšiřovaly, lodní doprava poznenáhlu klesala a průplav přestal být používán. V roce 1865 proplula jím poslední loď. Ve stavění lodí se pokračovalo dále. Loděnice však byly na druhém konci průplavu.

Ač Thomasu Edisonovi bylo jen sedm let, když se rodina odstěhovala, pamatoval si velmi dobře život v oné obci. Na své poslední návštěvě v Milaně vzpomněl dlouhých vozových vlaků, které naplnily obec, čekající, až z nich bude složeno zboží.

Edison rovněž se pamatoval na prerijské škůnery tábořící v noci před jeho domovem. Na mnohých z nich jeli lidé do Kalifornie, kde hledali zlato. Edisonův domov v Milaně stojí na vršku, s trávníkem plně se klonicím dolů a na konci jeho ještě je část toho, co zbylo z průplavu.

Thomas Alva Edison byl jmenován po svém dědu Thomasi Edisonovi a po jezerním kapitánovi Alva Bradleym, jenž byl důvěrným přítelem Edisonovy rodiny. Po mnoho let sestřenice vynálezce žila v Edisonově domě. Bylo jeho přáním, aby tam bydlela po celý svůj život. Zemřela asi před třiceti dvěma roky.

naše hlasy

Publishing & Printing by:
Vydává a tiskne: MORAVIA PRESS LTD.
Editor in Chief:
Šéf-redaktor: MILO KOMÍNEK
Address:
Adresa: 2098 Dundas Street west, Toronto, Ont.
Canada M6R 1W9
Telephone: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:
Kanada \$9.00, U.S.A. \$ 10.00, všechny zámořské státy
lodní poštou \$ 12.00.
Leteckoupoštou: U.S.A. \$ 13.00, všechny zámořské
státy \$ 18.00.